

Udskriftsdato: 13. december 2025

KEN nr 9577 af 19/03/2004 (Gældende)

**Sag nr.: 20.2003: elevs ophævelse - skærpende omstændigheder - forhøjet
erstatning**

Ministerium: Erhvervsministeriet

Journalnummer: 20.2003

Kendelse

afsagt af Tvistighedsnævnet den 19. marts 2004 i sag 20.2003

FAI (Michael Nørregaard) for direktør A

mod

Malerforbundet (Søren Kjærsgaard) for B

I sagens behandling har som faste medlemmer af Tvistighedsnævnet deltaget Mogens Kroman (formand), advokat Tine B. Skyum og konsulent Lise Bardenfleth, begge Dansk Arbejdsgiverforening og konsulent Evelyn Jørgensen og konsulent Stephan Agger, begge Landsorganisationen i Danmark). Endvidere har som særlig sagkyndig deltaget afdelingschef Mogens Berg, Danske Malermestre og næstformand John Christensen, Malerforbundet.

Mellem klageren, A og indklagede elev, B, født den 4. september 1984, blev den 12. maj 2000 indgået uddannelsesaftale, hvorefter indklagede skulle uddannes som vognmaler med uddannelsesperiode fra den 1. august 2000 til den 31. januar 2001.

Klageren har ved sin organisation, Foreningen af Auto- og Industrilakerere, ved klageskrift modtaget den 27. marts 2003 indbragt sagen for Tvistighedsnævnet med påstand om, at indklagede tilpligtes at betale 72.744 kr. til klageren. Det krævede beløb svarer til indklagedes løn i 6 måneder.

Indklagede har endeligt påstået frifindelse.

Klageren ved direktør A har givet møde for nævnet og afgivet forklaring.

Indklagede har svaret i sagen og har trods forfald på grund af sygdom ønsket sagen fremmet til afgørelse.

Sagens omstændigheder:

Den 14. januar 2003 skrev elev B til klageren, at han ikke ønskede at fortsætte sin uddannelse hos klageren, og anmodede klageren om at indgå aftale om gensidig ophævelse af uddannelsesaftalen. Som begrundelse herfor angav B, at han aldrig kunne lære faget hos klageren, da man som lærling aldrig fik lov til at lakere biler, men kun var slibeslave.

Klageren svarede den 15. januar B, at han var forundret over B's begrundelse, da denne for nylig selv havde givet udtryk for, at han var glad for at være i virksomheden. Klageren kunne ikke acceptere B's begrundelse, som han fandt var uden bund i de faktiske forhold, og afviste B's ønske om en gensidig ophævelse af uddannelsesforholdet. Klageren gjorde B opmærksom på, at han var bundet af uddannelsesaftalen, og at klageren ville kræve erstatning, såfremt aftalen blev ophævet ensidigt af B. Det anførtes, at erstatningskravet ville blive skærpet af den omstændighed, at B befandt sig i sit sidste læreår, hvor han i højere grad var i stand til at indgå i den egentlige produktion.

B fastholdt i en telefaxskrivelse af 20. januar 2003 til klageren, at han ikke ønskede at fortsætte uddannelsesforholdet. Han anførte bl.a., at klageren var velkommen til at fremsætte erstatningskrav, idet indklagede i så fald ville gøre klageren ansvarlig for misligholdelse af uddannelsesaftalen, ligesom han ikke ville undlade at gå til pressen.

Indklagede har under sagen krævet en erstatning på 25.000 kr. under henvisning til usikkerheden om, hvorvidt han kunne nå de uddannelsesmæssige mål og bestå svendeproeve. Indklagede har frafaldet dette krav i forbindelse med sagens behandling i Nævnet. Klageren har i et processkrift af 4. marts 2004 afvist indklagedes erstatningskrav allerede fordi B blev udlært den 31. januar 2004.

Klagerens direktør, A, har forklaret bl.a., at virksomheden samtidig med B havde to andre elever. Virksomheden har i alt udlært 18 elever, der alle har bestået første gang. B har gennemgået alle relevante dele af uddannelsen, og der har ikke været nogen bemærkninger fra skolen vedrørende B. Forud for

læretiden arbejdede B i praktik i virksomheden, bl.a. for at hjælpe ham til at gennemføre folkeskolens 9. klasse, hvilket lykkedes. De ikke uddannelsesrelevante opgaver, som B har anført som begrundelse for sin ophævelse, er opgaver, han udført under praktik før sin læretid. B fik efter sin ensidige ophævelse af uddannelsesaftalen en læreplads hos en arbejdsgiver, der er dømt for vold mod A, og hvor i øvrigt også B's far arbejder. Han har ikke efter ophævelsen talt med B, men han har erfaret, at B's nye arbejdsgiver har været aktiv i processen, der førte til, at B sagde op, og at arbejdsgiveren har lovet B at holde ham skadesløs for eventuelle erstatningskrav.

Klageren har til støtte for sin påstand anført, at det må lægges til grund, at indklagedes ensidige ophævelse var aldeles grundløs, hvortil kommer, at indklagede forlod uddannelsen på et meget sent tidspunkt til fordel for den nye arbejdsgiver. Der er derfor grundlag for i denne sag at udmåle en erstatning, der er større end det beløb, der fastsættes efter sædvanlig praksis.

Indklagede har til støtte for sin påstand anført, at det efter oplysningerne i sagen må lægges til grund, at indklagede var berettiget til at ophæve uddannelsesforholdet. Hvis der skal udmåles en erstatning til klageren, bør den fastsættes efter sædvanlig praksis.

Twistighedsnævnets bemærkninger:

Indklagede har ikke godtgjort, at han var berettiget til at ophæve uddannelsesforholdet ensidigt. Klageren har derfor krav på erstatning.

4 medlemmer af nævnet udtaler herefter: Vi finder, at der i denne sag foreligger så graverende omstændigheder, at erstatningen bør udmåles til 12.124 kr., svarende til en måneds løn. Vi lægger herved vægt på, at B var advaret om konsekvenserne ved ophævelsen, herunder om et skærpet erstatningskrav under henvisning til det sene tidspunkt i uddannelsesforløbet, hans uberettigede trussel om, at han ville gå til pressen samt oplysningerne om den nye arbejdsgivers rolle i forløbet.

3 medlemmer af nævnet udtaler: Vi finder ikke, at klager har godtgjort sådanne særlige omstændigheder, at der er grundlag for at fravige fast nævnspraksis, hvorefter elever, der uberettiget ophæver uddannelsesforholdet ensidigt, skal betale en erstatning svarende til en halv måneds løn. Vi stemmer derfor for at fastsætte erstatningen til 6.062 kr.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet.

T h i b e s t e m m e s :

Indklagede, B, skal inden 14 dage til klageren, A, betale 12.124 kr.

Hver part bærer sine egne omkostninger.

Denne kendelse kan inden 8 uger efter nævnets afgørelse indbringes for domstolene.